

303 Duše věrné

transpozice 5

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Du-še věr-né, Pá-na viz-te krá-čet ces-tou kří-žo - vou, za nás na své skrání

čis-té nést ko - ru-nu tr - no - vou. Hříš-ná zlo-ba li - du je - ho těž-ký

kříž naň vlo - ži - la, rod-ná ze-mě krá-le své-ho ostrým hložím zra - ni - la.

Před evangeliem

2. My, kdo dále hříchy svými
těžším činíme tvůj kříž,
s ženami teď plačícími
čekáme, až promluvíš.
Bolest tvá nás napomíná
nedbat ran, jež pomínou,
ale lkát, že naše vina
je tvých strastí příčinou.

Přijímání

5. Svaté tělo, v každé ráně
láskou Boží zářící,
svatá krev z boku Páně,
do mé duše prýstící!
Po čem lační, po čem žízní
lidská srdce bolavá,
to jim dáš jen ty svou přízní,
jež se v Chlebě rozdává.

Obětní průvod

3. Pro nás Ježíš na kříž sklání
tělo krutě zraněné
jako oběť smilování
za ovečky ztracené.
Bože, oběť svého Syna
přijmi v této svátosti,
pro ni chraň nás všeho zlého,
z temnoty nás vyprosti.

6. Jako setník na Golgotě
pravdu Boží nahlíží,
zástup hříšných poznává tě,
Kriste, Králi, na kříži.
Tobě, svému Spasiteli,
vyznáváme s vroucností:
Přítomen jsi vpravdě celý
v Nejsvětější svátosti.

Závěr

7. Veď nás, Kriste, dobrý Pane,
cestou kříže za sebou
k hrobu, jenž i nám se stane
zmrtevýchvstání kolébkou.
Ať ze Slunce, jež se skrývá
zde v oltární svátosti,
do nás tryská záře živá,
příslib věčné radosti.

Před evangeliem

2. My, kdo dá - le hří - chy svý - mi těž - ším či - ní - me tvůj kříž, s že - na - mi teď pla - čí -

cí - mi če - ká - me, až pro - mlu - víš. Bo - lest tvá nás na - po - mí - ná ne - dbat

ran, jež po - mi - nou, a - le lkát, že na - še vi - na je tvých strastí pří - či - nou.

Obětní průvod

3. Pro nás Je - žíš na kříž sklá - ní tě - lo kru - tě zra - ně - né ja - ko o - běť

smi - lo - vá - ní za o - več - ky ztra - ce - né. Bo - že, o - běť své - ho Sy - na přijmi

v té - to svá - tos - ti, pro ni chraň nás vše - ho zlé - ho, z temno - ty nás vy - pros - ti.

Obětní průvod 2

4. Pa-ne svě-tla pře-žá - dou-cí, tys náš domov, tys náš hrad; ne-dej mar-ně u bran

tlou-ci nám, kdo jdem ti ú - ctu vzdát! Sva-tá chví-le již se blí - ží po-kle -

ká-me na tvůj práh. Pán se k li-du své-mu sní - ží v chleba, ví - na způ - so - bách.

Přijímání

5. Sva-té tě-lo, v každé rá-ně lás-kou Bo-ží zá-ří - cí, sva-tá kr-vi

z boku Pá-ně, do mé du-še prý-ští - cí! Po čem lač-ní, po čem ží-zní lid-ská

srd-ce bo-la - vá, to jim dáš jen tysvou pří-zní, jež se v Chlebě roz-dá - vá.

Přijímání 2

6. Ja - ko set-ník na Gol - go - tě prav-du Bo - ží na - hlí - ží, zá-stup hříšných

po-zná - vá tě, Kriste, Krá-li, na kří - ži. To-bě, svému Spa-si - te-li, vy-zná-

vá-me s vroucnos - tí: Pří-to-men jsi vpravdě ce - lý v Nejsvě - těj - ší svá-tos - ti.

Závěr

7. Veď nás, Kris-te, dob-rý Pa-ne, ces-tou kří-že za se - bou k hrobu, jenž i

nám se sta-ne zmrtvých - vstá-ní ko - léb - kou. Ať ze Slunce, jež se skrý-vá

zde v ol-tář-ní svá-tos - ti, do nás tryská zá-ře ži-vá, příslib věčné ra-dos - ti.